

rådets beslutninger om kirken og kirkegården (bygningsarbejder), overordnet ledelse af stiftsadministrationen og deltagelse i landemodet.

Forslaget udmøntes ved de foreslåede ændringer af lov om folkekirkens økonomi. Forslaget er omtalt i de almindelige bemærkninger afsnit 8.

12. Øvrige nuværende stiftsøvrighedsopgaver flyttes til biskoppen.

Forslaget udmøntes ved de foreslåede ændringer af lov om folkekirkens økonomi, lov om menighedsråd, lov om valg til menighedsråd, lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, lov om udnævnelse af biskopper og om stiftsbåndsløsning og lov om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m. Forslaget er omtalt i de almindelige bemærkninger afsnit 8.

3. Bedre mulighed for samarbejde mellem sognene

3.1. Samarbejde mellem sogne

Der er i dag meget store forskelle mellem sognene. Det største sogn omfatter over 16.000 medlemmer, det mindste 30 medlemmer. Et sogns »bæredygtighed« afhænger imidlertid ikke alene af medlemstallet, men også af en række andre lokale forudsætninger for det kirkelige liv. En bestemt gennemsnitlig sognestørrelse kan derfor ikke være nogen målsætning i sig selv. Men sognestørrelsen afspejler sig også i antal præster, øvrige ansatte og de økonomiske vilkår i det hele taget og dermed i de muligheder, som sognet har for at løfte forskellige opgaver.

Det kirkelige liv er forankret i sognemenigheden. Men det er samtidig allerede i dag en realitet, at en række aktiviteter foregår på tværs af sognegrænserne. Sognepræsten udfører en ikke uvæsentlig del af sit arbejde uden for sognet – både fordi sognepræsten ofte er ansat i et flersognspastorat og i kraft af rådighedsordningen. En meget uensartet sognestruktur, hvor halvdelen af sognene tilsammen kun omfatter godt 10 % af indbyggerne, betyder, at mange sogne er for små til selv at understøtte en række opgaver.

Lokalt er der dog ofte knyttet en meget stærk identitet til den eksisterende sogneinddeling. Der ses kun svage tendenser i retning af sammenlægning af små sogne til større sogne, som er mere »bæredygtige« med hensyn til økonomi og opgavevaretagelse. Den stigende anvendelse af mulighederne for at oprette fælles menighedsråd og pastoratsammenlægninger kan dog ses som et udtryk for sognemenighedernes ønske om en mere bæredygtig struktur, men vel at mærke uden fuldstændig at give slip på den historiske sogneidentitet.

Hvis den nuværende sognestruktur skal bevares, er det imidlertid nødvendigt, at sogne samarbejder om løsningen af en række kirkelige opgaver.

Samarbejde inden for provstiets ramme, jf. afsnit 3.2., udelukker ikke andre former for samarbejde mellem et mindre antal sogne. Det kan være samarbejde om særlige gudstjenester – eksempelvis børne-, musik- eller stille gudstjeneste – med henblik på den bedst mulige brug af kirkerum og medarbejderressourcer. Det kan også være samarbejde om fælles stillinger, fx at to eller tre sogne inden for et pastorat går sammen om en organiststilling, eller at en række sogne ansætter en fælles kantor.

På baggrund af høringssvarene og i overensstemmelse med strukturarbejdsgruppens anbefaling foreslås det med lovforslagets § 2, nr. 4, at de nugældende regler i lov om menighedsråd § 43 om samarbejde mellem sogne suppleres, således at samarbejde i en række tilfælde kan etableres uden, at det kræver dispensation fra Kirkeministeriet. Det foreslås, at der indsættes en ny § 42 a i lov om menighedsråd således, at samarbejde mellem menighedsråd skal kunne etableres uden videre, forudsat at samarbejdet og finansieringen af dette beskrives i en vedtægt, der bekendtgøres på Kirkeministeriets hjemmeside på internettet, og som menighedsrådet er forpligtet til at udlevere til enhver, der anmoder herom.

Forslaget betyder, at menighedsrådene får mulighed for at etablere samarbejde om alt, hvad et menighedsråd i henhold til lov om folkekirkens økonomi kan gøre alene. Det er naturligvis en forudsætning, at der er budgetmæssig dækning for samarbejdet.

3.2. Samarbejde med provstiet som ramme

På baggrund af høringssvarene og i overensstemmelse med strukturarbejdsgruppens anbefaling foreslås det med lovforslagets § 2, nr. 8, at der indsættes en ny § 43 a i lov om menighedsråd, sådan at provstiet kan være ramme for samarbejde mellem menighedsråd. Med dette forslag sigtes der mod samarbejde, der er fælles for provstiet som helhed, herunder samarbejde om opgaver, som mange af provstiets sogne kun vanskeligt kan løfte alene. Der var i høringssvarene til arbejdsgruppens debatoplæg bred tilslutning til, at provstiet skulle kunne være ramme om et sådant samarbejde mellem sognene.

Samarbejde med provstiet som ramme bør, ligesom øvrige samarbejder mellem sognene, kunne etableres enkelt og ubureaukratisk. Det foreslås derfor, at samarbejdet kan etableres, hvis indholdet af samarbejdet og dets finansiering bliver beskrevet i en vedtægt, der bekendtgøres på Kirkeministeriets hjemmeside på in-